

SÈRIE1L'apropiació
L'assembleatge/El ready-made**Exercici 1****1.1 (2 punts)**

La resposta pot anar al voltant dels següents aspectes, que de una manera o altre seran vàlids per tot l'exercici:

- 1.-El que fa que un objecte sigui una obra d'art dins el context actual, es la voluntat d'acceptar-ho com a tal i l'actitud de l'espectador vers l'objecte
- 2.-Les obres d'art, neixen de les intencions dels artistes i es presenten en entorns artístics o bé dins contexts específics, fins i tot les obres o accions en l'espai públic es mostren o anuncien d'una manera específica
- 3.-en el cas concret de la peça de Duchamp, "Fontaine", va ser presentada en una exposició artística (exposició dels independents, Nova York 1917)
- 4.-Pel context on es mostra, la seva manca de qualitat estètica, la peça de Duchamp, ja ens adverteix de una voluntat específica, prenent un significat en ella mateixa com a obra tot i ser una peça industrial
- 5.-La tria del artista determina el que és o no és art (segons Duchamp), amb el ben entès que per tal d'efectuar aquesta tria, l'objecte o l'acció desenvolupada deixa de pertanyer al món quotidià per passar a formar part del món artístic

1.2 (3 punts)

La resposta pot anar al voltant dels següents aspectes, que d'una manera o altre seran vàlids per tot l'exercici:

- 1.-L'apropiació d'objectes te a veure amb l'entorn en que vivim, la tria i ubicació d'un objecte específic, produeix un canvi de percepció sobre allò que ens es familiar
- 2.-L'apropiació té a veure amb les tècniques del collage... en definitiva, sempre hi ha una voluntat d'apropar allò real al món artístic
- 3.-L'apropiació, l'ensamblatge o l'objecte trouvé, son accions que provenen d'un tipus de societat culturitzada, però sobre tot donen a entendre una actitud de llibertat il·limitada dins les decisions i pensaments dels artistes a partir d'una observació de la realitat
- 4.-La concepció d'art s'ha vist enriquida amb aquesta llibertat, poguent inclús apropiat-se d'"ell mateix" i efectuar així un exercici crític continuat del sentit de l'activitat artística i la seva relació amb el context social
- 5.-El procés creatiu, s'ha vist alleugerat (per bé o per mal) de la pràctica o adequació obligada a determinades tècniques... ha possibilitat que cada tècnica s'ajusti al seu llenguatge originant llenguatges visuals rics i amplis

- Es valoraran les respostes al voltant de l'exercici que mostrin indicis d'un grau de maduresa suficient i raonament de la qüestió plantejada i que contemplin un mínim dels aspectes esmentats.

Exercici 2

OPCIÓ A

A.1 (2 punts)

Es valorara:

- La capacitat d'expressar, mitjançant paraules una idea o intencionalitat expressiva.
- La coherència de la intenció o proposta amb el recurs que es demana.
- La comprensió del recurs.

A.2 (3 punts)

Es valorara:

- Els criteris esmentats en la resposta A.1
- La capacitat d'expressar, mitjançant un esboç, una idea o intencionalitat expressiva.
- La correcció tècnica dels recursos utilitzats en la resolució.

OPCIÓ B

B.1 (2 punts)

Es valorara:

- La capacitat d'expressar, mitjançant paraules una idea o intencionalitat expressiva.
- La coherència de la intenció o proposta amb el recurs que es demana.
- La comprensió del recurs.
- L'originalitat de la proposta.

B.2 (3 punts)

Es valorara:

- Els criteris esmentats en la resposta B.1
- La capacitat d'expressar, mitjançant un esboç, una idea o intencionalitat expressiva.
- La correcció tècnica dels recursos utilitzats en la resolució.

La capacitat de representar un espai interior o un entron per l'obra proposada.

SÈRIE 3**Naturalesa de les imatges: imatges sòlides i imatges lumíniques****Exercici 1****Aportacions que poden facilitar la tasca del corrector:****1.1 (3 punts)**

La resposta pot girar al voltant d'aquests conceptes.

- En la pintura impressionista el tema principal és la llum natural i els diferents efectes òptics que produeix sobre les coses. La preocupació dels pintors impressionistes és representar, a través de la pintura, aquesta llum canviant capaç de modificar la nostra percepció del món.
- En la fotografia la llum també és la matèria de treball. De fet, fotografiar vol dir “escriure amb llum”. La llum és la que fa possible la imatge fotogràfica. La llum altera el paper fotosensible, produint les parts més fosques de la imatge, al contrari de les parts més clares que són les menys exposades a la llum.
- De la llum pintada dels impressionistes passem a la llum que “pinta o dibuixa” en el cas de la fotografia, fins arribar a la imatge feta de llum, la llum mateixa, que és la protagonista de l'obra de James Turrell.
- El fet físic de la pintura impressionista que representava la llum (el cas de la pintura *Sol Ponent sobre el Sena a Lavacourt: efecte d'hivern*) desapareix per donar lloc a l'emanació de la llum, a la pròpia llum que conforma l'obra (el cas de *Juke Blue* de James Turrell).
- En altres moments de la història la llum natural havia jugat un paper crucial; és el cas de la llum passant a través dels vitralls en les catedrals gòtiques.

1.2 (1 punt)

La resposta pot girar al voltant d'aquests conceptes.

- En la pintura impressionista, el tema principal és la llum natural i els diferents efectes òptics que produeix sobre els objectes, les persones, el paisatge. Aquests efectes són variadíssims segons l'hora del dia, l'època de l'any o les diferents situacions meteorològiques.
- El pintor impressionista busca els seus models fora de l'estudi, és un pintor que pinta a l'aire lliure, a *plein air*. Totes les pintures s'havien de començar i acabar davant del model. El fet de representar el motiu segons una llum determinada obligava a pintar ràpidament, en sessions no gaire llargues.
- El pintor impressionista no crea d'imaginació allò que pinta. A través de la pintura vol captar l'efecte de llum sobre les coses, no pinta objectes, pinta la llum, els colors que reflecteixen els objectes. Per això es diu que l'art impressionista és un art òptic; els colors s'apliquen directament a la tela, sense barrejar a la paleta. No hi ha una preocupació per expressar estats d'ànim, sentiments o angoixes.
- Alguns dels principals pintors impressionistes són Claude Monet, Édouard Manet i Auguste Renoir.
- El nom d'Impressionisme el va instaurar un crític a partir del títol del quadre *Impressió: Sortida del sol*, de Claude Monet de l'any 1872.

1.3 (1 punt)

La resposta pot girar al voltant d'aquests conceptes.

- La suma de colors llum s'anomena *mescla additiva*. Tots els colors que apareixen en la descomposició de la llum blanca es produeixen per la suma de colors primaris: vermell, verd i blau. El magenta és la suma de vermell i blau, el groc, de vermell i verd i el cian, de blau i verd.
- El color de la pintura és format per una substància colorant, el *pigment*, i una altra que li dóna consistència i que determina les diferents tècniques pictòriques, l'*aglutinant*.
- La suma de pigments de color s'anomena *mescla subtractiva*. El vermell és la suma de groc i magenta, el verd, de cian i groc i el blau, de magenta i cian.
- Els pigments tenen la capacitat de seleccionar les radiacions de llum que reben. Per exemple un pigment vermell, il·luminat per llum blanca, absorbeix totes les radiacions de la llum blanca excepte les que corresponen al vermell. Un pigment de color groc reflecteix les radiacions corresponents al vermell i al verd.

Exercici 2**Opció A. L'aquarel·la****2.1 (3 punts)**

- Valoreu la correcta utilització i la capacitat expressiva de la tècnica emprada, en relació amb la proposta que es presenta.
- Valoreu l'originalitat del projecte.
- El corrector ha de determinar el nivell de resolució, depenent del temps i les condicions en què haurà transcorregut la prova
- Utilització dels apunts previs com a pre-visualització del resultat final.

2.2 (2 punts)

L'aquarel·la és un procediment a l'aigua. N'existeixen uns quants i se'ls anomena també *tremps*, tots aquells en què llurs aglutinants admeten també l'aigua.

L'aglutinant per a barrejar-hi els pigments és la goma aràbiga d'origen vegetal que s'extreu d'unes acàcies.

L'aquarel·la com totes les tècniques a l'aigua, cal que sigui treballada amb aigua abundant. La seva peculiaritat són les transparències que fan més diàfans i lluminosos els colors.

Els utensilis necessaris per treballar són els pinzells de pèl fi, millor rodons i acabats amb punta. L'esponja és molt útil, tant per a treure com per a posar color.

El suport més adequat serà el paper, encolat però sense excés, que permeti absorbir bé l'aigua i ha de tenir un cert cos.

Abans de treballar és recomanable tensar el paper; es pot fer en sec o en humit.

En l'aquarel·la la forma tradicional de "reservar llums", deixant zones de paper en blanc és molt útil quan les zones blanques són molt grans. S'usa una màscara líquida aplicada en pinzell especial per a reservar les zones que han de ser blanques, quan es pinta a sobre, aquesta rebutja el líquid. Per les zones petites, cal el raspall del paper amb cutter o una punta molt fina. També es pot treure el color amb el drap, esponja i paper secant, quan encara està humit obtenint així degradats.

Opció B. La monotípia**2.1 (2 punts)**

La resposta hauria d'incloure alguns dels conceptes següents:

La monotípia està en un encreuament entre la pintura i la impressió gràfica. La invenció fou del pintor del s. XVII G. B. Castiglione però al seu ús no es va estendre fins al S. XIX. Degas el va explotar al màxim obtenint uns resultats fascinants.

La idea bàsica és molt simple es fa dibuix sobre una superfície rígida impermeable. Després aquest dibuix es transfereix directament a un full de paper posant al damunt la planxa i fregant amb la mà, una cullera, ampolla o rodet.

Hi ha bàsicament dos tipus de monotips: el monotip pintat i el monotip fet amb rodet; Un consisteix en aplicar amb pinzell tinta sobre la superfície i dibuixar i, l'altre, en cobrir tota la superfície amb tinta i dibuixar extraient-la amb draps o pinzells (com un negatiu); amb la combinació dels dos es poden aconseguir molts efectes. És molt important el tipus de paper escollit i la seva textura.

Les qualitats atmosfèriques, de contorns imprecisos, característiques de la tècnica del monotip podien interessar especialment als pintors impressionistes en la seva finalitat de representar l'ambient, l'aire i la llum.

Degas i Monet experimentaren el monotip en sèries importants de la seva obra. Es pot recordar la variadíssima sèrie de dones al bany i ballarines en blanc i negre de Degas.

2.2 (3 punts)

- Valoreu la correcta utilització i la capacitat expressiva de la tècnica usada en relació amb la proposta que es presenta.
- Utilització dels apunts previs com a pre-visualització del resultat final.
- Valoreu l'originalitat del projecte.
- Depenent del temps i les condicions en què es desenvoluparà l'obra, el corrector determinarà el nivell de resolució.